

УПРАВЛІННЯ ПРОЄКТАМИ НА РЕГІОНАЛЬНОМУ РІВНІ

КОРЕНІЮК Петро

доктор економічних наук, професор, професор кафедри менеджменту
Дніпровський державний технічний університет, м. Кам'янське

<https://orcid.org/0000-0001-8321-3199>

e-mail: korenyukp@gmail.com

РОЗДОБУДЬКО Павло

менеджер, АТБ – маркет

<https://orcid.org/0009-0001-6044-5728>

bm37@ukr.net

Дослідження особливостей управління проєктами на регіональному рівні. В процесі виконання завдань у даній роботі було використано різноманітні методи та підходи. Наприклад, абстрактно-логічний метод використовувався для чіткого визначення цілей та завдань дослідження. Аналітико-монографічний підхід застосовувався при аналізі літературних джерел, законодавчих та нормативно-правових актів, що стосуються функціонування проєктів. Стійкість у проєктних операціях, таких як фінансова, соціальна та екологічна стійкість, є одним з найважливіших питань сучасних часів. Посилена увага на стійкі бізнес-операції змінила точку зору дослідників та корпоративного співтовариства на управління проєктами. Сьогодні стійкість у бізнес-операціях, а також стійкість природних та екологічних ресурсів має першорядне значення, яке ще більше спричинило величезний вплив на формування, планування, та виконання діяльності з управління проєктами. Це дослідження також визначає та обговорює майбутні можливості застосувати обчислювальні процедури з метою оцінки та оптимізації питань стійкості в управлінні проєктами, наприклад стійкості у проєктах, а потім отримання оптимізованих рішень для сформульованої проблеми для досягнення стійкості в проєктах. Також визначається та представлена нова інтегрована рамка з включенням функції зворотного зв'язку для оцінки кожного рішення та дій, що вживаються на стійкість проєктів. Надані у статті рекомендації можуть бути застосовані при створенні умов для сталого розвитку України.

Ключові слова: управління проєктом; стійкість, система; регіон; продовольчий комплекс.

PROJECT MANAGEMENT AT THE LEVEL OF REGIONS

KORENIUK Petr

Dniprovsky State Technical University

ROZDOBUDKO Pavel

ATB – market

Research on the management of the projects at the regional level. Diverse methods and approaches were employed in the process of completing the stated objectives of the presented paper. For instance, the abstract and logical method was used to clearly define the goals and objectives of the study. The analytical and monographic approach was implemented to analyze literary sources, legislative and regulatory acts related to the operation of projects. Stability in prose transactions, such as financial, social and environmental sustainability, is one of the most prominent issues of modern times. Increased attention to sustainable business operations changed the view of researchers and the corporate community to the management of projects. Today, the resilience in business operations, as well as the stability of natural and environmental resources, is of paramount importance, which has further caused a huge impact on the formation, planning, and the performance of project management activities. This study also defines and discusses future opportunities to apply computing procedures to evaluate and optimize the issues of stability in the management of projects, such as stability in projects, and then obtaining optimized solutions for a formulated problem to achieve stability in projects. In order to achieve stability to the projects, the feedback component must be added at each level of organization of project management, and feedback can be taken for each decision, actions and processes, and, in addition, reviews should be evaluated and viewed by an arbitration organization interested parties and clients to implement corrective measures to achieve stability in projects. A new integrated frame is also determined and presented with the inclusion of feedback function to evaluate each solution and actions taken to the stability of the projects. The recommendations provided in the article can be applied to the creation of conditions for sustainable development of Ukraine.

Keywords: management of the project; stability, system; region; food complex

КОРЕНІЮК П., РОЗДОБУДЬКО П. (2024).
УПРАВЛІННЯ ПРОЄКТАМИ НА РЕГІОНАЛЬНОМУ РІВНІ. *Development Service Industry Management*, (1), 242–246.
[https://doi.org/10.31891/dsim-2024-5\(35\)](https://doi.org/10.31891/dsim-2024-5(35))

KORENIUK P., ROZDOBUDKO P. (2024). PROJECT MANAGEMENT AT THE LEVEL OF REGIONS. *Development Service Industry Management*, (1), 242–246.
[https://doi.org/10.31891/dsim-2024-5\(35\)](https://doi.org/10.31891/dsim-2024-5(35))

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями

З метою досягнення тривалого вигідного ділового життя у світлі безперервної невизначеності та дефіциту природних ресурсів, існує негайна потреба в розгляді та вирішенні проблеми сталого розвитку у кожній галузі бізнесу.

Чітка політика та процедури проєктів у компанії показують, що наскільки відкрита компанія формулює свою політику, процедури, вживає рішення та дії стосовно різних щоденних питань. Це також вказує на те, що компанія несе чітку і відповідальність за свою політику, процедури, дії, рішення та сприяє їх впливу на компанію, зацікавлені сторони, природу та суспільство. Компанія несе відповідальність за свою політику та ефекти процедур.

Чітка політика компанії просто надає інформацію стосовно того, що чітка та відповідна інформація для зацікавлених сторін, партнерів та клієнтів буде своєчасно надана, щоб усі зацікавлені сторони та клієнти могли оцінювати дії компанії та реагувати на будь-яке вирішальне питання. Стійкість в управлінні проєктами може бути включена компаніями з їх чіткою політикою, процедурами та відповідальністю до них. Для досягнення стійкості у компанії з управління проєктами повинні бути відкритими та ініціативними у спілкуванні з усіма зацікавленими сторонами, а також повинні включати вплив на природу, суспільство у довгостроковій перспективі.

Аналіз досліджень та публікацій

У галузі управління проєктами стійкість та управління проєктами досліджували багато дослідників. Однак спостерігається лише обмежені наукові пошуки щодо сучасних способів оцінки та застосування стійкого управління проєктами. Стійкість забезпечує та інтегрує фактори фінансової, соціальної та природи відповідальності, щоб використовувати існуючі ресурси, а також запропонувати те саме для майбутніх поколінь по всьому світу.

Бушуєв С., Бушуєв Д., Бушуєва В. та Веренич О. констатують, що в умовах сучасних деструктивних економічних відносин у світовому співтоваристві проблема вибору стратегії проєктів, як драйверів розвитку організації, є життєво важливою [1]. Одним з ключових підходів до розвитку ЕС є перехід до циркулярної економіки з максимальною утилізацією як відходів виробництва та проєктів, так і утилізацією продуктів проєктів після завершення життєвих циклів продуктів [1].

Кириченко О. С. визначила, що впровадження програмно-проєктного підходу дає можливість привести управлінські процеси до міжнародних стандартів управління, оптимізувати та зменшити як інноваційні так і операційні витрати, знайти нові можливості для подальшого розвитку та досягти зростання конкурентоспроможності та відповідності продукції підприємства сучасному технологічному рівню та ринковим потребам, забезпечити нові можливості для подальшого ефективного розвитку [2].

Бугров О. В., Бугрова О. О. та Лук'янчук І. О. довели, що результати авторського дослідження пропонуються для використання в якості стартового макету профілю ризику і сценаріїв при здійсненні аналізу по іншим інвестиційним проєктам відповідного типу (в даному випадку – проєктам будівництва об'єктів спортивної інфраструктури) [3].

Луб П. М., Шарібура А. О., Пташник В. В., Пукас В. Л. та Шелест Т. М. показали як використання методу Монте-Карло (статистичного імітаційного моделювання) дає змогу врахувати сукупний вплив некерованих та стохастичних складових турбулентного проєктного середовища на своєчасність робіт у проєктах та ефективність їх реалізації [4]. Автори розкрили головні показники, які слід врахувати в статистичній імітаційній моделі проєктів для встановлення характеристик природно зумовленого часу запуску проєктів та тривалості робіт, а також визначення їх своєчасності [4].

Крамський С. О. та Нікольський В. В. формалізували формування ефекту синергізму в моделях й теорії бізнес-проєктів, що виникає при спільній реалізації порткових бізнес-проєктів у рамках програми, що дає змогу з більшим ступенем достовірності оцінювати досягнення цілей інфраструктурних бізнес-компаній і необхідні ресурси в умовах ризиків та невизначеності [5].

Формулювання цілей статті

Метою статті є дослідження особливостей управління проєктами на регіональному рівні.

Виклад основного матеріалу

Залучення та участь зацікавлених сторін у проєктах є значущими від стійкості у проєктах. Відповідне врахування інтересу зацікавлених сторін у проєктах підтримує двостороннє спілкування в управлінні проєктами та подальше призводить до загального управління зацікавленими сторонами. Керівництво повинно прагнути залучати, мотивувати та сприяти участі зацікавлених сторін у своїх проєктах. Участь зацікавлених сторін повинна відображати всі процедури управління проєктами.

Активна участь зацікавлених сторін є однією з основних попередніх умов для стійкості управління проєктами. Ефективна участь зацікавлених сторін вимагає двостороннього та відкритого спілкування, розвитку спільної програми серед усіх зацікавлених сторін. Зацікавлені сторони як партнери можуть

визначити проблематичну сферу проекту та разом можуть розробити рішення виявлених проблем. Зацікавлені сторони можуть реалізовувати рішення та подальше оцінити прогрес проектів.

Невизначеність є досить поширеною в управлінні проектами. Деякі невизначені події або набір невизначених подій можуть вплинути на загальну дохідність та цілі будь-якого проекту. Щоб уникнути невизначених подій під час виконання проекту, необхідно вирішити питання невизначеності, пов'язані з проектом. Наприклад, фінансова невизначеність, невизначеність щодо природи та її ресурсів, соціальна невизначеність та соціально-економічна невизначеність. Проблеми невизначеності необхідно визначити та вирішити належним чином для досягнення стійкого управління проектами.

Для ефективного управління невизначеністю можуть бути розроблені деякі профілактичні та запобіжні процедури. Через невизначені, незворотні, типові, нелінійні, динамічні та складні події в проектах, завжди рекомендується запобігти таким невизначеним розробкам та проблемам – порівняно з виправленням або вирішенням їх пізніше для стійкості в проектах.

Більшість випадків управління організацією обмежується певними кроками у невизначеності та загрозах. Можливості проектних заходів, заходів та їх результатів не можна передбачити. Невизначеність та ризик у проектах можуть мати величезний вплив на загальне досягнення цілей проекту. Невизначеність та ризик у заходах з управління проектами можна оцінити за допомогою попередньої оцінки можливостей, загроз у поєднанні та їх можливий вплив на загальне досягнення цілей.

Ефективні та ефективні підходи та рішення щодо управління невизначеністю та управління ризиками забезпечують досягнення сталої цілі проекту. Це також допомагає зменшити інвестиції в ресурси, підтримувати стандарти в проектах тощо.

Стійкість інфраструктурних проектів є життєво важливою для очікувань акціонерів. У інфраструктурних проектах виконання очікувань акціонерів та клієнтів під час виконання проектів повинно вимагати стійкості в проектах. Включення стійкості до проектів може здійснюватися різними методами. Загальна вартість проекту, включаючи інновації в проекті, описана лише на етапі раннього планування проекту.

Загалом, компанії приймають рішення про стійкість без повного знання критичних факторів прийняття рішень, а пізніше під час виконання проекту компанії оновлюють свою інформацію та переглядають свої рішення щодо вибору матеріалів, процедур розвитку та оцінки ресурсів для завершення проектів.

Стійке управління проектами для його повного життєвого циклу (рис. 1) можна точно оцінити на початковому етапі за семи критичними параметрами, а саме: прибутковість, безпека, прозорість, етичність, «доброзичлива» природа, соціальна прийнятність, зацікавлені сторони та очікування замовника.

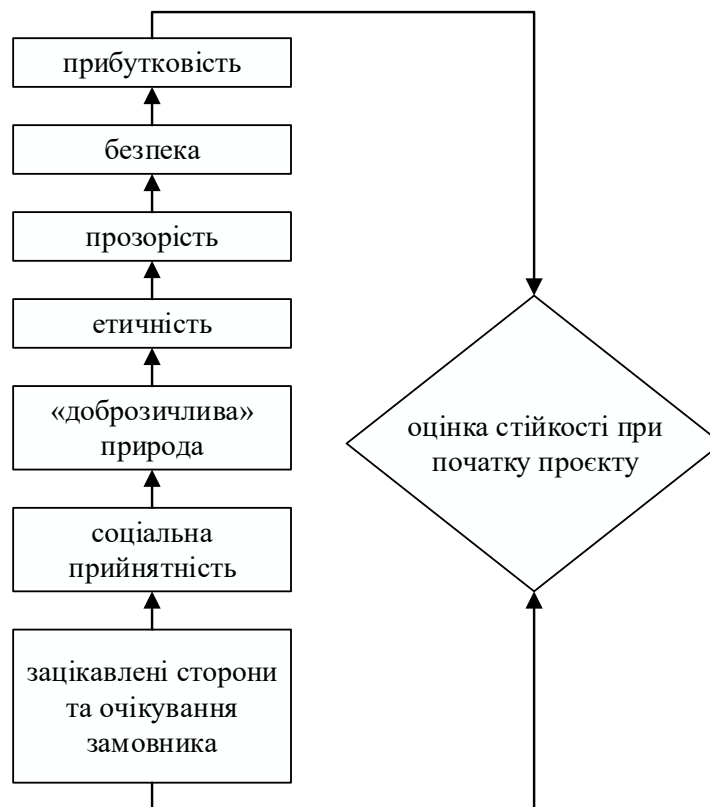

Рис. 1. Критичні параметри для оцінки стійкості у проектах

Джерело: укладено авторами за даними [6-8]

Компанії можуть забезпечити стійкість у своїх проєктах, формулюючи багатоцільові критерії проєкту, розглядаючи вищезазначені критичні параметри та перетворюючи багатоцільові критерії проєкту в єдину об'єктивну за допомогою застосування відповідних ваг відповідно до зваженого підходу до суми. Крім того, дослідження можна проводити шляхом обчислювального моделювання та оптимізації сформульованої об'єктивної функції шляхом застосування еволюційних алгоритмів, натхненних природою або проєктування експериментів [9]. Наприклад, алгоритм оптимізації сірого вовка, модельований алгоритм відпалу та генетичний алгоритм тощо [10].

Оцінка стійкого управління проєктами не повинна обмежуватися лише стадією планування та проєктування. Виконання проєкту також слід враховувати для цілісної оцінки та порівняння стійкості для всього життєвого циклу управління проєктами. Це може забезпечити новий горизонт для досліджень у галузі інтегрованого сталого управління проєктами, в якому оцінка стійкості у проєктах не обмежується лише етапом планування та проєктування, але й включає виконання проєкту, графік проєкту, контроль проєкту.

Стале управління проєктами сильно залежить від тих, хто приймає рішення, політиків та впровадження рішень та політики щодо сталого розвитку в проєктах. Рішення щодо політики компанії, а також їх впровадження здійснюються людськими ресурсами компанії.

Як правило, є три основні рівні людських ресурсів у будь-якій проєктній компанії. Три рівні – це персонал проєкту (найнижчий рівень включає персонал, керівник та молодші менеджери), керівник проєкту (середній рівень менеджменту включає менеджера, старшого менеджера, генерального менеджера) та управління проєктною компанією (високий рівень – керівництво: розробники політики включають директори, головний виконавчий директор, віце-президент та президент) також показані на рис. 2.

Рис. 2. Інтегрована рамка для сталого розвитку у проєктах

Джерело: укладено авторами за даними [8-10].

Для плавного бізнесу операції та управління повинні мати відповідні координації, зв'язок та відповідна делегація влади та обов'язків між вищезазначеними трьома рівнями людських ресурсів і повинні бути чітко між усіма.

Для досягнення стійкості у проєкти компонент зворотного зв'язку повинен бути доданий на кожному рівні організації управління проєктами, а зворотній зв'язок може бути прийнятий для кожного рішення, дій та процесів, і, крім того, відгуки слід оцінювати та переглядати арбітражною організацією, зацікавленими сторонами та клієнтами з метою запровадження коригуючих заходів для досягнення стійкості у проєкти. Запропонована інтегрована рамка для стійкості в проєкти також зображена на рис. 2.

Висновки з даного дослідження і перспективи подальших розвідок у даному напрямі

У цьому дослідженні було представлено огляд літератури з різних питань щодо аспекту стійкості управління проєктами. На основі контент аналізу літератури було знайдено можливість нового горизонту для досліджень та аналізу у галузі стійкого управління проєктами:

Обчислювальні процедури та еволюційні алгоритми можуть застосовуватися у галузі стійкого управління проєктами, щоб оптимальний рівень ресурсів можна було оцінити та використовувати відповідно.

Деякі критичні параметри від сталого управління проєктами, такі як прибутковість, безпека, прозорість, етичність, «доброзичлива» природа, соціальна прийнятність, виконання зацікавлених сторін та очікування клієнта також були визначені для використання вищезазначених параметрів як параметрів зважування в багатоцільовій стійкій системі.

Нова інтегрована рамка для оцінки та оцінки стійкості в управлінні проєктами шляхом включення та оцінки функції зворотного зв'язку для кожної діяльності, рішень та політики організації розглянута.

Література

1. Бушуєв С., Бушуєв Д., Бушуєва В., Веренич О. Управління проектами в умовах переходу до циркулярної економіки. *Управління розвитком складних систем*. 2021. № 45. С. 21–26. <https://doi.org/10.32347/2412-9933.2021.45.21-26>
2. Кириченко О. С. Впровадження програмного-проектного підходу до управління розвитком підприємств в сучасних умовах. *Вчені записки Університету «КРОК»*. 2021. № 4 (64). С. 120–128. <https://doi.org/10.31732/2663-2209-2021-64-120-128>
3. Бугров О. В., Бугрова О. О., Лук'янчук І. О. Аналіз чутливості і аналіз сценаріїв в управлінні ризиками інвестиційних проєктів. *Інвестиції: практика та досвід*. 2023. № 3. С. 80–86. <https://doi.org/10.32702/2306-6814.2023.3.80>
4. Луб П. М., Шарибура А. О., Пташник В. В., Пукас В. Л., Шелест Т. М. Статистичне імітаційне моделювання та управління часом у проєктах із турбулентним середовищем. *Вісник Національного технічного університету «ХПІ»*. Серія: Стратегічне управління, управління портфелями, програмами та проєктами. 2021. № 1 (3). С. 48–54. <https://doi.org/10.20998/2413-3000.2021.3.7>
5. Крамський С. О., Нікольський В. В. Циклічно-генетична методологія управління проєктами організації системи інтермодального хабу в умовах невизначеності. *Управління розвитком складних систем*. 2020. № 43. С. 40–46.
6. Mulyana A., Ridaryanthi M., Faridah S., Umarella F. H., Endri E. Socio-emotional leadership style as implementation of situational leadership communication in the face of radical change. *Management*. 2022. 11(3). P. 150–161.
7. Bragança C., Lima R. M., Pereira L., Mateus T. Hybrid project management solutions with multi-geographical teams. *International Journal of Learning and Change*. 2023. 15(2). P. 125–148.
8. van Marrewijk A., van den Ende L. Shaping interorganizational strategic projects through power relations and strategic practices. *International journal of project management*. 2022. 40(4). P. 426–438.
9. Kaneko N., Fujimoto Y., Kabe S., Hayashida M., Hayashi Y. Sparse modeling approach for identifying the dominant factors affecting situation-dependent hourly electricity demand. *Applied energy*. 2020. 265. 114752.
10. Jiang W. Y. Sustaining meaningful work in a crisis: Adopting and conveying a situational purpose. *Administrative Science Quarterly*. 2021. 66(3). P. 806–853.

References

1. Bushuv, S., Bushuv, D., Bushuva, V., & Renich, O. (2021). Upravlinnia proiektamy v umovakh perekhodu do tsyrkuliarnoi ekonomiky [Project management in conditions of transition to a circular economy]. *Upravlinnia rozvytkom skladnykh system – Managing the development of complex systems*, no. 45, pp. 21–26. (in Ukrainian). <https://doi.org/10.32347/2412-9933.2021.45.21-26>
2. Kirichenko, O. S. (2021). Vprovadzhenia prohramnoho-proektnoho pidkhdou do upravlinnia rozvytkom pidpriemstv v suchasnykh umovakh [Introduction of a software-project approach to enterprise development management in modern conditions]. *Vcheni zapysky Universytetu «KROK» – Scientists of Notes of the University "KROK"*, no. 4 (64), pp. 120–128. (in Ukrainian). <https://doi.org/10.31732/2663-2209-2021-64-120-128>
3. Bugrov, O. V., Bugrova, O. O., & Luk'anchuk, I. O. (2023). Analiz chutlyvosti i analiz stsenariiv v upravlinni ryzykamy investytsiinykh proiektiv [Analysis of sensitivity and analysis of scenarios in the management of the risk of investment projects]. *Investytsii: praktyka ta dosvid – Investments: Practice and Experience*, no. 3, pp. 80–86. (in Ukrainian). <https://doi.org/10.32702/2306-6814.2023.3.80>
4. Lub, P. M., Sharybura, A. A., Ptashnik, V. V., Pukas, V. L., & Shelest, T. M. (2021). Statystychno imitatsiine modeliuvannia ta upravlinnia chasom u proiektakh iz turbulentnym sredovyshchem [Statistical simulation and time management in turbulent surge]. *Visnyk Natsionalnoho tekhnichnoho universytetu «KhPI»*. Seria: Stratehichne upravlinnia, upravlinnia portfeliamy, prohramamy ta proiektamy – *Bulletin of the National Technical University "KPI". Series: strategic management, portfolio management, programs and projects*, no. 1 (3), pp. 48–54. (in Ukrainian). <https://doi.org/10.20998/2413-3000.2021.3.7>
5. Kramsky, S. O. and Nikolsky, V. V. (2020). Tsyklichno-henetychna metodolohiia upravlinnia proiektamy orhanizatsii systemy intermodalnoho khabu v umovakh nevyznachenosti [Cyclic-genetic methodology for managing the projects of organizing an intermodal hub system under uncertainty]. *Upravlinnia rozvytkom skladnykh system – Managing the development of complex systems*, no. 43, pp. 40–46. (in Ukrainian).
6. Mulyana, A., Ridaryanthi, M., Faridah, S., Umarella, F. H., & Endri, E. (2022). Socio-emotional leadership style as implementation of situational leadership communication in the face of radical change. *Management*, no. 11(3), pp. 150–161.
7. Bragança, C., Lima, R. M., Pereira, L., & Mateus, T. (2023). Hybrid project management solutions with multi-geographical teams. *International Journal of Learning and Change*, no. 15(2), pp. 125–148.
8. van Marrewijk, A., van den Ende L. (2022). Shaping interorganizational strategic projects through power relations and strategic practices. *International journal of project management*, no. 40(4), pp. 426–438.
9. Kaneko, N., Fujimoto, Y., Kabe, S., Hayashida, M., & Hayashi, Y. (2020). Sparse modeling approach for identifying the dominant factors affecting situation-dependent hourly electricity demand. *Applied energy*, no. 265, 114752.
10. Jiang, W. Y. (2021). Sustaining meaningful work in a crisis: Adopting and conveying a situational purpose. *Administrative Science Quarterly*, no. 66(3), pp. 806–853.